

[Finansministeren.]

administrative hensyn til virksomhederne og kontrolmyndigheden skal tale for afgiftsundtagelsen. Tager man således bekendtgørelsens punkt 1, vil det ses, at nærmere beskrevet smøremballage, der til næsten 100 pct. anvendes til eksport, er blevet fritaget. Bevilling til tilbagebetaling ville de enkelte eksporterende smørproducenter ellers kunne opnå i henhold til lovens § 22. Ganske vist har det været nødvendigt at følge afgiftsundtagelsen op med bevillinger til emballageproducenterne til at indkøbe råvarer m. v. afgiftsfrit, men det er selvsagt bedre for alle parter, at det administrative besvær koncentrerer hos få virksomheder som muligt, når en sådan koncentration ikke giver andre komplikationer. § 4 er blevet benyttet til at udfylde den ramme for afgiftsundtagelser, som angives af §§ 2 og 3, når praktiske administrative grunde i ganske særlig grad taler derfor. Det skal imidlertid tilføjes, at konkurrenceforholdet til andre — afgiftspligtige — varer naturligvis må opfordre til en vis forsigtighed.

Paragraffen er ikke blevet anvendt til at meddele afgiftsundtagelser af mere økonomisk-politisk karakter. For det første fordi det gælder om at holde undtagelserne nede på så lille et antal som muligt — jo flere undtagelser, jo tungere administration — og for det andet og navnlig fordi økonomisk-politisk motiverede undtagelser så vidt muligt bør overlades til lovgivningsmagten. Lad mig nævne et eksempel:

Landbruget har været interesseret i, at såkaldte landbrugsvogne blev holdt uden for afgiftspligten. Man var inde på spørgsmålet allerede under lovforslagets behandling i Folketinget i foråret 1962, men et ønske i så henseende blev ikke imødekommet. Jeg går ud fra, at det skyldes, at man ikke ved en sådan afgiftsundtagelse har villet fremkalde krav om afgiftsundtagelse for andre transportmidler i og uden for landbruget, og praktiske administrative hensyn har i hvert fald ikke talt for her at bruge § 4.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger om virksomhedernes registreringspligt, det vil sige det forhold, at — som det hedder i § 6 — „enhver, der i erhvervsmæssigt øjemed fremstiller eller driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, skal an-

melde sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet“. I den embedsmandsbetænkning om almindelig omsætningsafgift i engrosleddet, som folketingsudvalget sidste år foranledigede udarbejdet, anføres det — bind A, side 6 — under en omtale af forskellige ulemper ved detailedds- og engrosledsafgift, at reglerne for en detaileddsbeskatning vil være enklere end reglerne for en engrosledsbeskatning og derfor lettere at administrere såvel for myndighederne som for erhvervslivet, og det tilføjes, at „dette viser sig navnlig ved forståelsen af begreber som afgiftspligtig værdi og registreringspligt“.

Erfaringerne har vist, at dette synspunkt var rigtigt. I § 1 i det lovforslag, som fremsattes i marts 1962, anføres det, at „afgiften svares i almindelighed af den, der udleverer varen til forbruger“. I den gældende lovs § 1 hedder det — noget mere kompliceret — at „afgiften i almindelighed svares af den, der udleverer varen til detailforretning, eller af den, der fremstiller og udleverer varen direkte til forbruger“.

Som regel er det dog ikke svært at afgøre, hvornår der er tale om fremstilling af en vare, selv om der naturligvis også kan dukke problemer op her. Man kan f. eks. tænke på afgrænsningen mellem på den ene side reparationer, der i sig selv er afgiftsfri, idet der dog svares afgift af de medgæede afgiftspligtige materialer, og på den anden side omdannelse til en ny selvstændig vare, hvor der også skal svares afgift af værdien af det medgæede arbejde og andre tjenesteydelser, der indgår i prisen. Reparation eller forandring af en vare kan jo være af så gennemgribende et omfang, at der må siges at være fremstillet en ny vare. Ved reparationsarbejder bør man derfor forstå forarbejdninger, som alene skal bringe varen tilbage til dens oprindelige udseende og karakter. I vejledningen vedrørende den almindelige omsætningsafgift er der på side 20-21 gjort nærmere rede for spørgsmålet.

Også det såkaldte lønarbejde — d. v. s. fremstilling af afgiftspligtige varer for private og ikke registrerede virksomheder af indleverede materialer — hører til de vanskeligere tilgængelige spørgsmål. Reglerne for lønarbejde findes i vejledningen på side 25.